

פורץ דרך, מוביל ומחדש

משה פנקס

יואב מרקוד בכיכר מלכי ישראל עם גרשטיין ורותם

במוסיקה מוקלטת, שילוב ריקודי עמים ושורות בהרקדות, קיום הרקדות פרטיות בתשלום, שילוב מדריכים אורחים במרתונים שקיים. **יואב** הפך לסמל ומודל לחיקוי.

את **יואב** פגשתי לראשונה בהרקדה ליד בית מכבי אש בת"א, אז חלמתי עדיין להיות "אסטרונאוט" ולהרקיד אצלו במרתון נראה רחוק יותר אפילו מהגעה לירח...

הדקות להן זכיתי להרקיד במרתון של **יואב ומירה** בוינגייט היו מרגשות ונחשבו בעיני לשיא הכבוד וההכרה המקצועית באותה תקופה. גם אם שובצתי להרקיד בשעה 05:00, חיכיתי לכך בכליון עיניים וכמובן שהתווכחתי על כל ריקוד שנראה בעיני כחשוב ומחזיק קהל לאותה שעה. חלק נכבד מהזמן הוקדש לחלוקת פליירים במכוניות שחנו בהם פרסמתי מרתון שלי למשל. היה ברור שוינגייט היא במה שפרסום בה יגיע לכל הרוקדים בארץ. לזכות להכרזה של **יואב** אודות מרתון שאני מקיים, זו כבר הייתה משימה

יואב אשריאל הוא בעיני מחנך, מורה דרך, יוצר ואיש תרבות, איש משפחה מסור, חבר ובעיקר נשמה טובה.

תמיד היה פורץ דרך, מוביל ומחדש, הראשון ששילב בהשתלמויות גם ריקודי שורות, ריקודי עמים וניסה למצוא כיוונים חדשים בנוסף לריקודי עם ישראלים.

מעבר להיותו יוצר ריקודי עם, ידע **יואב** לזהות ולטפח כישרונות צעירים, לתת להם את הבמה ולסייע תוך שימוש בניסיונו הרב, בבניית הריקוד והצגתו.

בתחילת דרכי כמדריך רכשתי טייפ סלילים של סוני (Sony) וכשראיתי שגם **יואב** משתמש במכשיר זהה הייתי גאה עד לב השמיים. אני יודע ש**יואב** לא נפרד מהסלילים והשתמש בהם עוד שנים רבות לאחר שכולנו הפכנו לדיגיטליים, כמעט עד סוף השנים בהן הדריך.

אני זוכר את ההשתלמויות ב"ביכורי העיתים" בתל אביב, באולם הקטן והדחוס שהיה מלא עד אפס מקום. שבת שכולה חגיגה. מעבר למפגש עם קהל המדריכים - הקולגות שלי, הייתה לנו תמיד ציפייה למשהו חדש ויוצא דופן ואכן חידושים קיבלנו בשפע.

חיכינו גם להפסקות, כדי לחטוף בורקס וקולה ולקיים דיון צפוף על הריקוד החדש שזה עתה נלמד. ל**יואב** הייתה היכולת להחזיק את הקהל ה"לא סבלני" של המדריכים, כמעט עד הסוף מבלי שאף אחד עזב.

הויכוחים עם **מירה** היו גם הם חלק מחוייית המפגשים. אמנם היא "לבשה את המכנסים", אבל **יואב** ידע לכוון בהומור לאן שהוא רצה. בסופו של דבר הכל נשאר במשפחה.

הכישרון והיכולת לחדש ולדלג מעל מחסומי המסגרות האחרות פתחה דלת ליוצרים ומדריכים חדשים שזכו להתפתח ולהתפרסם תחת ידיו האמונות של **יואב**.

יואב אפשר לכל מדריך להציג משהו חדשני ובו בזמן לשמר את הישן והטוב. המבחן האמיתי היה הישרדות הריקודים החדשים שהוצגו.

הוא היה ראשון או בין הראשונים לחידושים שנראים היום כנוסטלגיה ישנה כמו הרקדות ללא אקורדיון תוך שימוש

הרקדה של יואב אשריאל בבית הספר בדובנוב, 1965

“רוקדים”, אלוף הקלטות היה **שאוליק רוזנפלד שיואב** הרשה לו למכור סלילים בהשתלמות.)

יואב ידע לעודד, לסייע, לתמוך, להקשיב ולתת עצה טובה. כמו מנהיג שבטוח בעצמו ואינו חושש מטיפוח אנשים טובים סביבו, כך ידע **יואב** לכוון ולעודד ולגרום לאנשים להוציא את המיטב מעצמם.

זכיתי לעבוד לצידו גם בבניית תכנית ההרקדות בפסטיבל כרמיאל וגם אז החדשנות, הרחבת נושאי ההרקדה, העשרה, פינת נוסטלגיה, לרקוד עם יוצר, הגדלת מוקדי ההרקדה, פינה לריקודים סלונים ועוד, כל אלה היו יוזמות שלו והפכו לחלק אורגני מתשתית הפסטיבל.

בזמנו, **יואב** הטיל עלי את ניהול במת הריקודים הסלונים שמוקמה אז במרכז העיר. ההתרגשות והדבקות במשימה היו מעל ומעבר ובחצות, לאחר תלונות השכנים, הגיע שוטר שדרש להפסיק בגלל הרעש. הודעתי למטה וקיבלתי אישור להמשיך. זה לא עזר ונאלצתי לבלות את שארית הלילה בתחנת משטרת כרמיאל. לא יכולתי לאכזב את הקהל ואת **יואב**.

אשריך **יואב** שזכית למשפחה אוהבת ותומכת, גידלת וטיפחת דורות של רקדנים ומדריכים ותודה על הזכות שנפלה בחלקי להכירך מקרוב ולצקת מים על ידך. לעד תישאר בליבנו.

כמעט בלתי אפשרית במיוחד כי התחרות בין המרקידים לזכות בכך הייתה גדולה.

אני זוכר שזכיתי **שיואב** ילחש על אוזני כמה דקות נותרו למעבר ממעגל לזוגות כדי שאוכל “להתארגן” בזמן. זה היה סוד ששמור למקורבים בלבד, כך הרגשתי.

בכלל, לזכות למילה טובה **ממירה** זה היה כמו להשיג חתימה על טיוטת חוזה לפני ההסכם הסופי שהיה באחריות **יואב**. הציפייה לזריחת השמש במרתונים הייתה נחלתם של “מיטיבי הלכת” וכמובן שהייתי חלק מהחבורה. גם ההשתלבות עם קטע הזוגות המיוחדים וריקודים בלקניים של בוגרי חוגי **יואב** הייתה אתגר ששווה מאמץ.

אני זוכר את ההתרגשות שאפפה אותי כשהגעתי להרקדה במוצ"ש באוניברסיטת חיפה כשבאמתחתי ריקוד חדש שנלמד מספר שעות קודם לכן בהשתלמות בשפיים בהדרכתם וניהולם של **יואב ומירה** ובסיוע הדוק של שאר בני המשפחה. להיות הראשון באזור חיפה שמלמד ריקוד מההשתלמות של **יואב** (בגלל העובדה שההרקדה מתקיימת באותו יום) הייתה גאוה שלא תסולא בפז.

הייתי מחמיץ בקלות יום לימודים באוניברסיטה, אבל השתלמות של **יואב** הייתה מקודשת והפכה למוסד. השתתפתי בכלן. חוברת הדרכה, סליל הקלטה ובהמשך קלטת טייפ היו נכס צאן ברזל (באותם ימים של טרום

הכישרון והיכולת
לחדש ולדג
מעל מחסומי
המסגרות
האחרות פתחה
דלת ליוצרים
ומדריכים
חדשים שיואב
בהחלט מחזיק
בזכות לפרסומם
והתפתחותם.